

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וגו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 עצמו, שאומר לזולתו האינך יודע מי שאנכי, היינו וכי אינך
 2 מכיר במעלה שלי, ובאמירה זו הרי הוא מגלה ומבטא את עצמו (פנ"ל).
 3 אַבְל אֲמַתִּית עֲנִין "אנכי מי שאנכי" והדרגה הגבוהה ונעלית יותר
 4 באנכי הוא שאינו מושג כלל כי הוא נעלם ולמעלה מגילוי, שלא
 5 שִׁף גַם לְשׁוֹל שְׁאִינו יוֹדַע
 6 נעלם עד כדי כך שאין מקום ואין צורך
 7 לשלול את היריעה אודות מציאותו
 8 ומעלתו, פִּינן שְׁאִינו בְּגֵדָר גְּלוֹי
 9 פִּלְל²⁰, כלומר, לא זו בלבד שאינו
 10 מתגלה בפועל, אלא שאינו בגדר גילוי,
 11 כלומר שמפני גודל מעלתו אינו שייך
 12 כלל לגילוי ולא יכול להיות בו שום
 13 מושג.
 14 וְיֹשׁ לֹמֵר, שְׁהַעֲנִין ד'רָאָה
 15 אָנֹכִי נָתַן גו' בְּרָכָה" מקור
 16 הברכה עליו מדובר כאן הוא
 17 הַבְּחִינָה הַיּוֹתֵר נְעִלִית
 18 ד'אָנֹכִי" (אֲמַתִּית עֲנִין "אנכי
 19 מִי שְׁאִנֹכִי שְׁאִינו מוֹשֵׁג
 20 פִּלְל, כמבואר לעיל שהיא הבחינה
 21 שלמעלה מגדר גילוי ולא יכולה להיות
 22 בה שום השגה ותפיסה), לְמַעְלָה
 23 גַם מ'אָנֹכִי" שְׁבַמְתַּן-תּוֹרָה
 24 שהיא בחינה שכן שייכת לגילוי
 25 (הַתְּגִלוֹת אֱלֻקוֹת בְּבַחֲבִינַת
 26 הַתְּנַשְׁאוֹת, כמבואר לעיל
 27 באריכות).
 28 וְהַעֲנִין בְּזָה, דְּהַנְּהָ, אָף
 29 שְׁנַתְּבָאָר לְעִיל ש'אָנֹכִי"
 30 שְׁנַאָמַר בְּפִרְשָׁתָנוּ הוּא עַל-
 31 דְּרַף מַעִין וְדוּגְמַת "אָנֹכִי"
 32 שְׁנַאָמַר בְּמַתַּן-תּוֹרָה וְהוֹסֵב
 33 שבאופן כללי התוכן של שני העניינים
 34 זהה, מכל-מקום יש הבדל ביניהם
 35 ואנכי האמור כאן, לגבי המשכת
 36 הברכה, נעלה מאנכי האמור במתן
 37 תורה, כי הרי בְּמַתַּן-תּוֹרָה נֶאֱמַר
 38 (לֹא רַק) "אָנֹכִי" (אֶלֶּא גַם)
 39 "הוֹי אֱלֹקִיךָ" שהם שמות
 40 קדושים הקשורים לעניינים באלקות שיש להם הגדרה מסוימת והם שייכים
 41 לגילוי וְאֵלּוּ בְּפִרְשָׁתָנוּ נֶאֱמַר רַק "אָנֹכִי" הקדוש ברוך הוא בעצמו
- שְׁאֹמֵר לְזוֹלָתוֹ הַאִינְךָ יוֹדַע מִי שְׁאִנֹכִי (פִּנְ"ל).
 אַבְל אֲמַתִּית עֲנִין "אָנֹכִי מִי שְׁאִנֹכִי" הוּא שְׁאִינו
 מוֹשֵׁג פִּלְל, שְׁלֹא שִׁף גַם לְשׁוֹל שְׁאִינו יוֹדַע,
 פִּינן שְׁאִינו בְּגֵדָר גְּלוֹי פִּלְל²⁰. וְיֹשׁ לֹמֵר,
 שְׁהַעֲנִין ד'רָאָה אָנֹכִי נָתַן גו' בְּרָכָה" הוּא
 הַבְּחִינָה הַיּוֹתֵר נְעִלִית ד'אָנֹכִי" (אֲמַתִּית עֲנִין
 "אָנֹכִי מִי שְׁאִנֹכִי" שְׁאִינו מוֹשֵׁג פִּלְל), לְמַעְלָה
 גַם מ'אָנֹכִי" שְׁבַמְתַּן-תּוֹרָה (הַתְּגִלוֹת אֱלֻקוֹת
 בְּבַחֲבִינַת הַתְּנַשְׁאוֹת).
 וְהַעֲנִין בְּזָה, דְּהַנְּהָ, אָף שְׁנַתְּבָאָר לְעִיל
 ש'אָנֹכִי" שְׁנַאָמַר בְּפִרְשָׁתָנוּ הוּא עַל-
 דְּרַף "אָנֹכִי" שְׁנַאָמַר בְּמַתַּן-תּוֹרָה, הַרִי בְּמַתַּן-
 תּוֹרָה נֶאֱמַר (לֹא רַק) "אָנֹכִי" (אֶלֶּא גַם) "הוֹי"
 אֱלֹקִיךָ", וְאֵלּוּ בְּפִרְשָׁתָנוּ נֶאֱמַר רַק "אָנֹכִי", וְלֹא
 נִזְכַּר פִּלְל "הוֹי אֱלֹקִיךָ", אָף שְׁלֹכְאוֹרָה הַרִי זֶה
 צְרִיף לְהוֹיֹת בְּאוֹפֵן ש'אָנֹכִי" נִמְשָׁף ב'הוֹי"
 לְהוֹיֹת "אֱלֹקִיךָ", שְׁהַרִי הַפֶּתַח הַזֶּה לְהַמְשִׁיף
 הַבְּרָכָה זֶהוּ עַל-יְדֵי דְּבּוֹר "אָנֹכִי" שְׁעַל-יְדֵי-זֶה
 נִמְשָׁף בְּכָל אֶחָד שֵׁם הוֹי, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא
 הַמְשַׁכֵּת הַבְּרָכָה כו'²¹.
 וְיֹבֵן בְּהַקְדָּיִם מַעְלַת הַבְּרָכָה שְׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר
 "רָאָה אָנֹכִי נָתַן" גו', כְּפִי שְׁמִפְרָשׁ
 בְּרָכָה וְקִלְלָה הָאֲמוֹרוֹת בְּהַר גְּרִיזִים וּבְהַר
 עֵיבָל, שְׁהַחְדוּשׁ בְּהֵם הוּא²² בְּעֲנִין אֲחֻדוֹתָם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁנַעֲשׂוּ עֲרָבִים זֶה לְזֶה²³ [שְׁלַכְן יְכוּל
 יִשְׂרָאֵל עֲרָבִים וְאַחֲרָיִם זֶה לְזֶה,
 קוֹבַעַת הַהִלְכָה, יְכוּל אֶחָד
 לְהוֹצִיא אֶת חֲבָרוּ יְדֵי-חֻבְתּוֹ
 בְּעֲנִין הַבְּרָכוֹת, לֹא רַק בְּרַכַּת
 הַמְּצוֹת הַבְּרָכוֹת שִׁמְבֻרִים לִפְנֵי
 קִיּוֹם מִצּוֹה, אֶלֶּא גַם בְּרַכַּת
 הַתְּהַנִּיחִין²⁴ הַבְּרָכָה שִׁמְבֻרִים לִפְנֵי
 אֲכִילָה אוֹ שְׁתִּיָּה, וְיִכּוּל אִדָּם לֵאכּוּל אוֹ
 לִשְׁתּוֹת לֵאחֲרַי שִׁמְעַב בְּרָכָה מִפִּי חֲבָרוּ
 וְהַדְּבַר נִחְשָׁב כְּאִילוֹ הוּא עֲצֻמוֹ אִמֵּר
 אֵת הַבְּרָכָה (וְאֶפִּילוֹ בְּאֶשֶׁר הָאֲכִילָה הִיא בְּאוֹפֵן שְׁחִיּוֹת
 הָאֱלֻקוֹת שֶׁל הַמְּאֲכָל שְׁמֻקְלִיפַת נוֹגֵה הַכּוֹחוֹת שְׁאִינֵם מִצַּד הַקְּדוּשָׁה

(20) להעיר גם מלקו"ת שה"ש לה, ג (נסמן בהערת כ"ק אדמו"ר שליט"א שם), שב' פעמים אנכי הם עתיק ואריך, והרי מבואר בכ"מ, שבאריך הו"ע ידיעת השלילה, משא"כ עתיק שנעתק לגמרי. (21) לקו"ת שם יט, סע"א. (22) כמשנ"ת בארוכה בשיחה שלפני המאמר ס"ד (תורת מנחם - התוודעויות חמ"ד ע' 263 ואילך). (23) פירש"י נצבים כט, כח. (24) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סקצ"ו ס"ו.